

Valóban, Turcsán Miklós festészete – leleményesen kimunkált formakincsével, különös motívumaival, finoman modellált színvilágával, illetve mindezek hallatlan érzékeny egységbe foglalt művészi összegzésével – a korunk művészetének szabadságába és szépségteremtésébe vetett hitünket adhatja vissza és erősítheti meg, és ezáltal segíthet magával a kor válságaival, konfliktusaival, ellentmondásaival való szembenézésben is: erőt adhat az összetört Egész töredékeinek halaszthatatlan összeillesztési kísérletéhez.

Wehner Tibor

Barcs János

A valakik

Daloltad magyarságodnak bús dalait,
szívedben kazánok tüze lobogott.
A harcot magad vívtad ingyen s nem vakít
titkolt út – barátaid a boldogok.

Kövér léhák, tudásukat hozzád mérték,
lábuk szüntelen mély völgybe lógotva
vihorásznak. A vállizmuk már nem érték.
Betakaróztak idegen tollakba.

A hatalmuk roskad, nyög kitartón a hit;
úttalan utat keres minden álnok
s akadnak bérenc kóklerek –: VALAKIK.

S csak aki jót tett, marad mindig a vádlott,
hiszen: a tette örök bűn s ott lakik
közelében a karvaly: – S szemében lángok!